

Pinotxo

Bazen behin, Geppetto izeneko arotz bat, egurrez, tresnez eta berak esku trebeekin zizelkatutako irudiz betetako tailer txiki batean bizi zena. Egun batean, egurrezko panpina oso berezi bat egitea erabaki zuen. Kontu handiz zizelkatu zuen, forma eder bat eman zion eta Pinotxo izena jarri zion.

Gau hartan, Geppetto lo zegoen bitartean, Maitagarri Urdin bat agertu zen bere tailerrean. Bere makila magikoaren ukitu leun batekin, bizia eman zion egurrezko panpinari! Pinotxok begiak ireki eta besoak mugitu zituen, eta ibiltzen hasi zen!

— Hitz egin eta mugitu zaitezkeen egurrezko panpina bat zara —esan zion Maitagarriak—, baina benetako haur bat izan nahi baduzu, ona, ausarta eta zintzoa izaten ikasi behar duzu.

Maitagarriak Kilker Hiztunari, intsektu jakintsu txiki bati, eman zion bere kontzientzia gisa jarduteko eta ongia eta gaizkia bereizten laguntzeko.

Hurrengo goizean, Geppetto harrituta geratu zen bere egurrezko panpina mugitu eta hitz egin zezakeela ikustean. Pozez beteta, eskolara bidaltzea erabaki zuen, beste edozein haur bezala ikas

zezan. Baina bidean, Pinotxok bi pertsonaia oso bihurrirekin egin zuen topo: Katua eta Azeria.

— Nora zoaz, txikitxo? — galdetu zion Azeriak irribarre maltzur batekin.

— Eskolara noa! — erantzun zion Pinotxok.

— Baina hori oso aspergarria da! — esan zuen Katuak. — Diru asko irabazi nahi al duzu lan egin gabe? Zatoz gurekin Mirarien Zelaira eta ikusiko duzu nola hazten diren txanponak zuhaitzetan!

Pinotxo, errugabea eta erraz engainatzen zena, jarraitu egin zien. Baina dena engainu bat zen! Txanponak zelai hartan lurperatu zituenean, ez zen zuhaitz magikorik hazi. Katuak eta Azeriak zuen guztia lapurtu eta desagertu egin ziren!

Triste eta damututa, Pinotxo etxera itzuli zen, baina bidean Maitagarri Urdinarekin topo egin zuen. Gertatutakoa galdetu zionean, Pinotxok, lotsatuta, gezurra esan zion. Baina bat-batean, sudurra hazten eta hazten hasi zitzaion!

— Gezurra esaten duzun bakoitzean, sudurra luzeagoa izango zaizu — ohartarazi zion Maitagarriak.

Pinotxo beldurtuta zegoen eta une hartatik aurrera zintzoa izaten saiatuko zela agindu zuen.

Baina Pinotxok ez zuen oraindik ikasgaia guztiz ikasi. Geroago, Llumanet izeneko mutil bat ezagutu zuen, eta honek esan zion Jolasen Lurraldera zihoala, haurrek ikasi edo lan egin behar ez zuten leku batera, baizik eta egun osoan jolastu eta ondo pasatu besterik ez zuten egin behar.

Pinotxok berarekin joatea erabaki zuen. Egunetan, ibilaldiez, gozokiez eta barreez gozatu zuen. Baina gau batean, ispiluan begiratu zuenean... asto belarriak eta asto buztana zituen! Leku magiko hartan denbora gehiegi ematen zuten haur guztiak asto bihurtu eta merkatuetan saltzen zituzten!

Izututa, Pinotxo ihes egin eta etxera itzuli zen. Baina iritsi zenean, Geppetto ez zegoen han! Beraren bila joan zen eta, itsasoaren erdian, balea erraldoi batek irentsi zuen!

Bi aldiz pentsatu gabe, Pinotxo itsasora salto egin zuen bere aita bilatzera. Balea aurkitu zuenean, irentsi egiten utzi zion harengana iristeko. Balearen sabelean, elkar besarkatu zuten hunkituta.

— Barkatu, aita! Orain badakit zure aholkuari jaramonik egin behar niola.

Asmamen handikoa zenez, Pinotxok ideia bat izan zuen. Barruan zegoen egurrarekin sua piztu zuen eta keak baleari hain gogor dominstiku eginarazi zion, ezen itsasora bota baitzituen! Igerian eta igerian, etxera onik itzultzea lortu zuten.

Maitagarri Urdinak Pinotxok zintzoa, jatorra eta ausarta izaten ikasi zuela ikusi zuenean, bere desiorik handiena betetzea erabaki zuen. Bere makilaren ukitu batekin, egurrezko txotxongiloa benetako mutil bihurtu zen!

Geppetto eta Pinotxo zoriontsu bizi izan ziren betiko, eta Pinotxok ez zien berriro eragin txarrei engainatzen utzi.

Eta hona hemen katu bat, hona hemen txakur bat... istorio hori amaitu da!